

høre, saa er den ogsaa en ret smuk Sangfugl, men Mere dog ikke. Dens Virksomhed i Kapsmarkerne kvalificerer den imidlertid uden videre til at staa i den Klasse, hvor den er indsat af mig i Lovforslaget. Efter Haren vil det ærede Medlem have indsat Bøjselen. Det er sandt, at Bøjselen gjør Nytte ved sine Leiligheder, men det er ogsaa sandt, at naar Bøjselen faar Udgang til en Hønsegaard eller til et Dueslag, saa er den lige saa ødelæggende der som Maaren, som dræber Alt, hvad den paa nogen Maade kan overkomme, og det er dog for galt at forlange, at Dyr skulle være fredede, selv under saadanne Omstændigheder. Det maa være Enhver overladt, om han vil spare Bøjselen eller ikke; men hvis den anretter Ødelæggelse, som giver Anledning til Klage, saa maa det være tilladt at dræbe den; det gjør dog Folk alligevel, om man 10 Gange freder den, under saadanne Omstændigheder. — Hvad Grævlingen angaar har det ærede Medlem omtalt dens Virksomhed, og jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind derpaa. Endelig har det ærede Medlem ytret, at alle Maager og Terner skulle være fredede, det havde man indsat i Folkethinget. Det er ganske rigtigt, det er sat ind i Jagtloven i Folkethinget, men der er ingenlunde tilstrækkelig Grund til at frede Maager og Terner, allermindst Ternerne, der som det ærede Medlem rigtig bemærkede, lever af Smaaafst og, saavidt jeg veed ikke gjør mindste Nytte. Det er ganske sandt, at den flyver ind over Markerne, men der æder den Orme, og det er ikke til Gavn, og der er ikke ført noget Bevis for, at den æder Oldenborrelarver; man paastaar bestemt, at det Modsatte er Tilfældet. Saa sagde det ærede Medlem, at det var dog urimeligt at tage alle de forskjellige smukke Fugle fra Landet. Jeg vil dertil sige, at fordi man ikke freder en Fugl, saa følger ikke deraf, at den fuldstændig skal forsvinde af Landet; vi have jo dog haft Maager og Terner i Danmark før Loven af 1871 blev vedtagen, da disse Fugle opnaaede at blive fredede, og det vil vi ogsaa have i Fremtiden. Saa er der desuden en Grund, som i mine Dine gjør det betænkeligt, at ville frede Maager og Terner. Der er nogle Steder i Landet, hvor disse bygge i Kolonier og det er en ikke ubetydelig Indtægt, Eierne af Grunden paa disse Steder har af deres Eg. Man kan

uden Skade borttage Eggene en, maaste to Gange, men det faldt aldeles bort, den Gang Jagtloven af 1871 blev vedtagen. Der er ikke nogen Rimelighed for at nøgte Eierne af saadanne Pladser den Indtægt, de kunne have af Maageæg. — Hvad endelig Skovstaden angaar, som det ærede Medlem fra 10de Kreds ogsaa vil have fredet, saa er det allerede omtalt, at den æder Fugleunger og rimeligvis ogsaa ødelægger Sangfuglereder ligesom Staden, men dertil kommer, at naar man i Skoven, hvor Skovstaden bygger, faaer Algern, saa piller Skovstaden dem op allesammen for at benytte dem til sit eget Brug, den er derfor i saadan Tilfælde stadelig og bør ikke fredes. Det ærede Medlem mente, at man ikke bør gribe ind i Naturens Orden; men det gjør Menneffene paa saa mangfoldige Maader. Menneftet vilde ikke kunne værge sig paa Jorden, hvis det ikke var tilladt ham at gribe ind i Naturens Orden, han er Verdens Herre, indenfor visse Grændser naturligvis, og man maa ikke bebrejde ham, at han griber ind. Naar det ærede Medlem vil frede nogle Dyr og ikke andre, saa griber han ogsaa ind, naar det kommer til Stykket. — Endnu skal jeg omtale to Vædringsforslag, da den ærede Ordfører ikke har omtalt dem. Det første af disse er kun en Redaktionsændring, og jeg antager derfor ikke, at det er fornødent nærmere at gaa ind paa det. Det andet hidrører deraf, at der i Jagtloven af 1871 er en Feil. Der er nemlig i § 18 bestemt, hvorledes Paatale skal finde Sted og hvem, der skal kunne paatale Sagtovertrædelse; men der er det sprungen over, hvad der bør udtrykkelig siges, at Berettigelsen til Paatale af Overtrædelse af Bestemmelsen om Fasanieryet paa Almager bør være forbeholdt det kongelige Jagtvæsen. Vædringsforslaget gaar ud paa at føie dette til.

Et andet Medlem var meget misfornøiet med Forslaget i det Hele; det gif ham langt fra vidt nok, det ærede Medlem vilde have større Bøder, i det Hele taget en større Reform og ikke jaadan noget Bistatteri som det, der nu forelaa. Ja, men betegn os dog noget nærmere, hvori denne store Reform skal bestaa, gif os Grundtrækkene til, hvad denne Reform skal omfatte, saa vil man kunne se nærmere derpaa og maaste blive enig med det ærede Medlem. Hvad nu an-